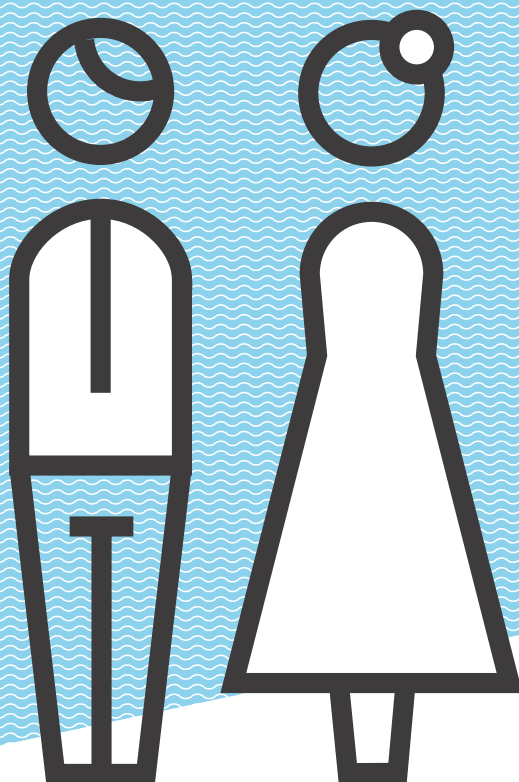

Vlaamse
overheid

RAPPORT STATISTIEK
VLAANDEREN, 2019/1

HUWELIJKEN EN HUWELIJKSKANSEN IN HET VLAAMSE GEWEST

MARTINE CORIJN

INHOUD

1	Huwelijken en huwelijkspartners	5
1.1	Huwelijken: aantal en tijdstip	5
1.2	Profiel van huwelijkspartners	6
1.2.1	Geslacht	6
1.2.2	Burgerlijke staat	7
1.2.3	Leeftijd	8
1.2.4	Woonplaats	9
1.2.5	Nationaliteit	10
2	Huwelijkskansen	13
2.1	Huwelijkskandidaten en huwelijkskansen	13
2.2	Huwelijkskansen per burgerlijke staat	15
2.3	Regionale verschillen in huwelijkskansen	18
2.3.1	Verschillen binnen het Vlaamse Gewest	18
2.3.2	Verschillen tussen de Belgische gewesten	22
2.3.3	Verschillen tussen Europese landen	24
	Besluit	25
	Literatuurlijst	26
	Meer informatie over bronnen	27
	Bijlagen	29

INLEIDING

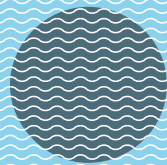
Partnerrelaties aangaan en partnerrelaties beëindigen zijn belangrijke momenten in het leven van volwassenen. Al dan niet een partnerrelatie hebben en meer specifiek al dan niet met een partner samenwonen, heeft allerlei implicaties voor het sociaal-economisch en sociaal-psychologisch welzijn van de volwassenen en van de eventueel betrokken kinderen (Corijn, 2016, 2017).

Inzake het aangaan van partnerrelaties in het Vlaamse Gewest publiceert het Belgische Statistiekbureau Statbel gedetailleerde cijfers over de huwelijken die jaarlijks worden gesloten. Sinds 2019 publiceert Statbel eveneens gegevens over de nieuwe wettelijke samenwoningen van partners. Er zijn geen cijfers

beschikbaar over het aantal partners dat jaarlijks feitelijk gaat samenwonen.

De gegevens over huwelijken in het Vlaamse Gewest worden door Statistiek Vlaanderen ontsloten op www.statistiekvlaanderen.be/huwelijken. Dit rapport vormt een aanvulling bij deze statistieken. In het eerste deel van het rapport staan de huwelijken centraal. We belichten het aantal huwelijken en het profiel van de huwelijkspartners. Deze cijfers worden in perspectief geplaatst door enkele trends te schetsen. In een tweede deel wordt gefocust op de personen die kunnen huwen. We berekenen individuele kansen op een huwelijk. We vergelijken deze kansen binnen het Vlaamse Gewest, tussen de Belgische gewesten en met andere Europese landen.

1

HUWELIJKEN EN HUWELIJKSPARTNERS

1.1 HUWELIJKEN: AANTAL EN TIJDSTIP

In 2017 werden in het Vlaamse Gewest 24.982 huwelijken gesloten (figuur 1). Van al deze huwelijken ging het bij ongeveer 1 op de 3 (9.063) om een omzetting van een eerder geregistreerde wettelijke samenwoning in een huwelijk.

In 2000 werd in ons land de mogelijkheid tot wettelijke samenwoning ingevoerd. In 2017 werden in het Vlaamse Gewest 23.332 nieuwe wettelijke samenwoningen geregistreerd (figuur 1). Naast de 48.314 nieuwe registraties van samenwonende partners (via huwelijk of wettelijke samenwoning) gingen in 2017 ook een ongekend aantal partners feitelijk samenwonen.

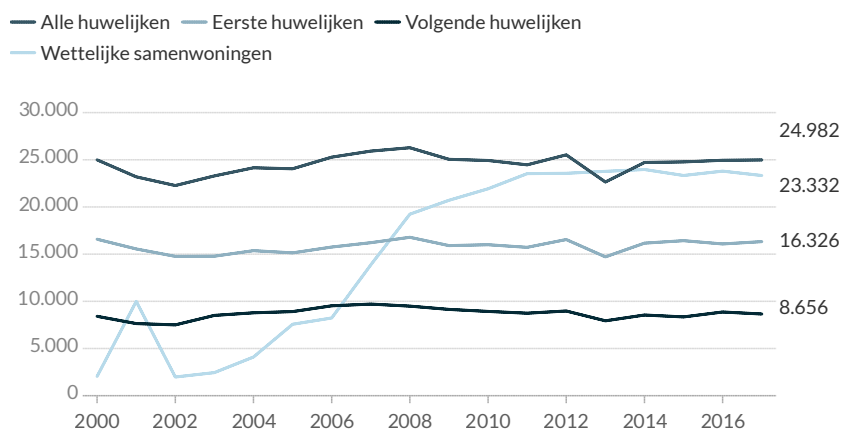
Sinds 2010 benadert het jaarlijkse aantal huwelijken het jaarlijkse aantal nieuwe wettelijke samenwoningen.

In dit rapport wordt verder enkel gefocust op de huwelijken. Meer cijfers over nieuwe wettelijke samenwoningen zijn beschikbaar op www.statistiekvlaanderen.be/nieuwe-wettelijke-samenwoningen.

In de jaren 1970 lag het aantal huwelijken per jaar in het Vlaamse Gewest nog rond de 42.000. In de jaren 1980 was dat gedaald tot ongeveer 37.000 huwelijken en in de jaren 1990 tot ongeveer 31.000 huwelijken per jaar (Corijn, 2015). In 2000 waren er ongeveer evenveel huwelijken als in 2017 (figuur 1).

Figuur 1. Huwelijken en wettelijke samenwoningen

Vlaams Gewest, 2000-2017, aantal

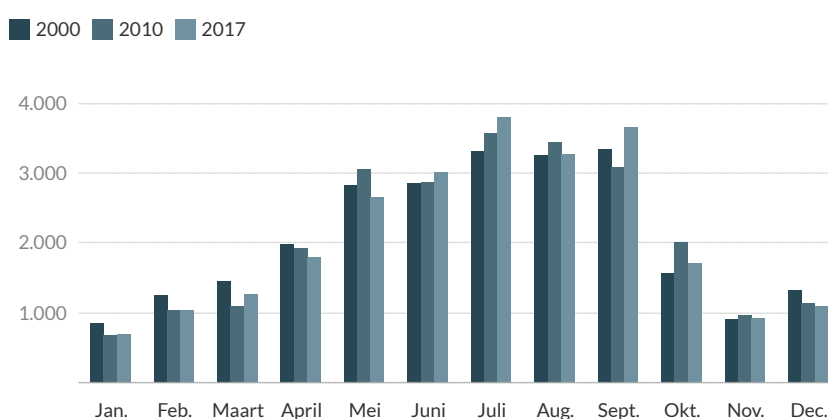

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

In 2017 werd in het Vlaamse Gewest bij voorkeur gehuwd in de maanden mei tot september: 6 op de 10 huwelijken vonden plaats in de zomer, net voor de zomer of net er na. De maand juli droeg de grootste voorkeur weg. In november en in de wintermaanden werd amper gehuwd (figuur 2). Dit seizoensgebonden patroon van huwelijksluitingen is vrij stabiel over de jaren.

Figuur 2. Huwelijken per maand

Vlaams Gewest, 2000, 2010, 2017, aantal

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

1.2 PROFIEL VAN HUWELIJKSPARTNERS

Wie trouwt met wie? De 2 partners die in 2017 met elkaar huwden, noemen we in wat volgt de huwelijkspartners uit 2017. We beschrijven hun profiel naar geslacht, burgerlijke staat, leeftijd, woonplaats en nationaliteit.

1.2.1 GESLACHT

Huwelijken tussen partners van hetzelfde geslacht werden in België mogelijk vanaf 2003.

In 2017 waren 97% van alle huwelijken in het Vlaamse Gewest verbintenissen tussen een man en een vrouw. De overige huwelijken betroffen nagenoeg evenveel huwelijken tussen 2 mannen (347 huwelijken) als tussen 2 vrouwen (349).

De huwelijksstatistiek werden door Statbel voor het eerst opgesplitst naar geslacht van de betrokken partners in 2014. In dat jaar waren er 324 huwelijken tussen 2 mannen en 375 huwelijken tussen 2 vrouwen.

1.2.2 BURGERLIJKE STAAT

Als bij een huwelijk de beide partners ongehuwd zijn (dit wil zeggen nog nooit gehuwd waren) dan spreken we over een eerste huwelijk. Als minstens 1 partner reeds eerder gehuwd was (uit de echt gescheiden of verweduwd) spreken we over een volgend huwelijk.

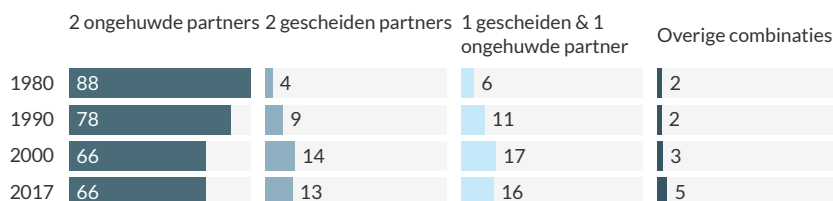
In 2017 waren er in het Vlaamse Gewest 16.326 eerste huwelijken en 8.350 volgende huwelijken. Het jaarlijkse aantal eerste huwelijken ligt sinds de eeuwwisseling net iets onder de 16.000 (figuur 1). Daarnaast waren er sindsdien jaarlijks gemiddeld genomen 8.700 volgende huwelijken. Dit betekent dat sinds 2000 ongeveer 2 op de 3 huwelijken eerste huwelijken waren.

In 2017 waren bij 13% van de huwelijken 2 gescheiden partners betrokken. Bij 16% was 1 gescheiden partner betrokken. Weduwnaars en weduwes waren zeer uitzonderlijk bruid of bruidegom (figuur 3).

In de jaren 1980 en 1990 traden grote verschuivingen op in het profiel van de huwelijkspartners. In 1980 was 88% van alle huwelijken een eerste huwelijk; in 1990 was dat gedaald tot 78%. Door het toenemende aantal echtscheidingen en aantal gescheiden personen, nam het percentage huwelijken waarbij minstens 1 partner gescheiden was toe (Corijn, 2012, 2016). Sinds 2000 is het profiel amper gewijzigd (figuur 3). De beperkte toename van de 'overige combinaties' is te wijten aan een toename van het aantal personen van wie de burgerlijke staat niet gekend is.

Figuur 3. Burgerlijke staat van huwelijkspartners

Vlaams Gewest, 1980, 1990, 2000, 2017, in %

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

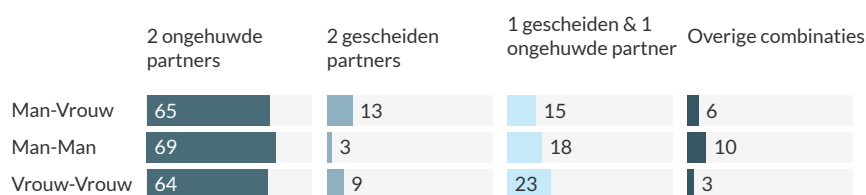
Bij de man-vrouw huwelijken, alsook bij de vrouw-vrouw huwelijken, waren in 2017 iets minder dan 2 op de 3 huwelijken eerste huwelijken (figuur 4). Bij de man-man huwelijken lag het aandeel eerste huwelijken iets hoger (69%).

Bij de man-man huwelijken uit 2017 kwam het in vergelijking met de man-vrouw en vrouw-vrouw huwelijken iets minder vaak voor dat de 2 partners gescheiden waren (3%). Bij de vrouw-vrouw huwelijken kwam iets vaker voor dat een ongehuwde vrouw trouwde met een gescheiden vrouw (23%). Bij

huwelijken van 2 mannen lag het percentage 'Overige combinaties' iets hoger (10%) dan bij andere huwelijken, omdat bij deze huwelijken de burgerlijke staat van minstens 1 partner vaker niet gekend was.

Figuur 4. Burgerlijke staat van huwelijkspartners

Vlaams Gewest, 2017, in %

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

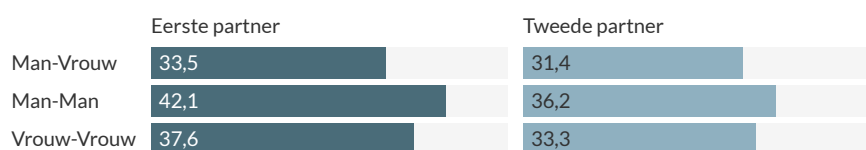
1.2.3 LEEFTIJD

Bij huwelijken van een man en een vrouw noemt Statbel bij conventie de man de eerste partner en de vrouw de tweede partner. Bij huwelijken van partners van hetzelfde geslacht noemt Statbel de oudste partner de eerste partner en de jongste partner de tweede partner. Door bij deze laatste huwelijken de leeftijd van de oudste en jongste partner te onderscheiden, wordt de facto het verschil tussen de gemiddelde leeftijden van de 2 partners groter.

Figuur 5. Leeftijd van huwelijkspartners

Vlaams Gewest, 2017, gemiddelde leeftijd in jaren

Eerste huwelijken

Volgende huwelijken

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

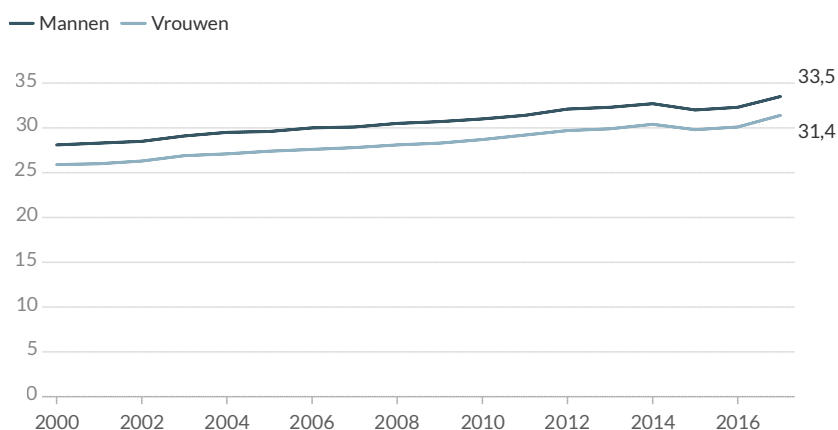
In het Vlaamse Gewest was in 2017 bij eerste man-vrouw huwelijken de bruidegom gemiddeld genomen 33,5 jaar en de bruid 31,4 jaar (figuur 5). Bij eerste man-man huwelijken was in 2017 de oudste partner gemiddeld genomen 42,1 jaar en de jongste 36,2 jaar. Bij eerste vrouw-vrouw huwelijken was de oudste partner gemiddeld genomen 37,6 jaar en de jongste partner 33,3 jaar.

Bij de volgende man-vrouw huwelijken was de bruidegom gemiddeld genomen 51,0 jaar en de bruid 46,8 jaar. Bij volgende huwelijken van partners van hetzelfde geslacht lagen deze leeftijden iets lager.

De stijging van de gemiddelde leeftijd van de partners bij een eerste man-vrouw huwelijk startte in het Vlaamse Gewest vanaf 1980 (Corijn, 2005). Toen was de gemiddelde leeftijd voor de bruidegom 24 jaar en voor de bruid 22 jaar. In 2000 waren deze gemiddelde leeftijden gestegen tot respectievelijk 28 jaar en 26 jaar (figuur 6). De stijging van deze leeftijden bleef zich verder zetten de voorbije jaren. De hogere leeftijd bij het (eerste) huwelijk gaat samen met de toename van het aantal personen die een periode ongehuwd samenwonen alvorens te huwen (Pasteels e.a., 2012; Pasteels e.a., 2013).

Figuur 6. Leeftijd van partners bij eerste man-vrouw huwelijk

Vlaams Gewest, 2000-2017, gemiddelde leeftijd in jaren

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

1.2.4 WOONPLAATS

In 2017 woonde bij 90% van de huwelijken beide partners in het Vlaamse Gewest. Het feit dat veel partners een tijd ongehuwd samenwoonden vóór hun huwelijk (en dus dezelfde woonplaats hadden) kan een rol spelen in dit hoge percentage. Dit percentage was iets hoger bij vrouw-vrouw huwelijken (97%) en iets lager (88%) bij man-man huwelijken. Bij deze laatste huwelijken was iets vaker een partner betrokken die officieel in het buitenland woonde (10%).

Hoewel in 2000 minder paren een tijd ongehuwd hadden samengewoond vóór hun huwelijk, lag het percentage huwelijken tussen partners die beiden in het Vlaamse Gewest woonden nog hoger (96%) dan in 2017.

1.2.5 NATIONALITEIT

Bij 86% van alle huwelijken in 2017 in het Vlaamse Gewest hadden beide partners de Belgische nationaliteit. Eenzelfde percentage gold voor de man-vrouw huwelijken. Bij man-man huwelijken lag dit percentage lager (74%), bij vrouw-vrouw huwelijken lag dit hoger (90%). Mannen huwden vaker met een man die voorafgaand aan het huwelijk in het buitenland woonde (zie 1.2.4.). Die buitenlandse partner had even vaak een Europese nationaliteit (10%) als een niet-Europese nationaliteit (11%) (figuur 7).

Tegenover 2000 is het percentage huwelijken met 2 Belgische partners licht gedaald. Toen ging het om 88% van de huwelijken.

Figuur 7. Nationaliteit van huwelijkspartners

Vlaams Gewest, 2017, in %

	Belg & Belg	Belg & niet-Belg EU	Belg & niet-Belg niet-EU	Overige combinaties
Alle huwelijken	86	7	5	2
Man-Vrouw	86	5	5	4
Man-Man	74	10	11	5
Vrouw-Vrouw	90	6	2	2

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

HUWELIJKSKANSEN

2.1 HUWELIJKSKANDIDATEN EN HUWELIJKSKANSEN

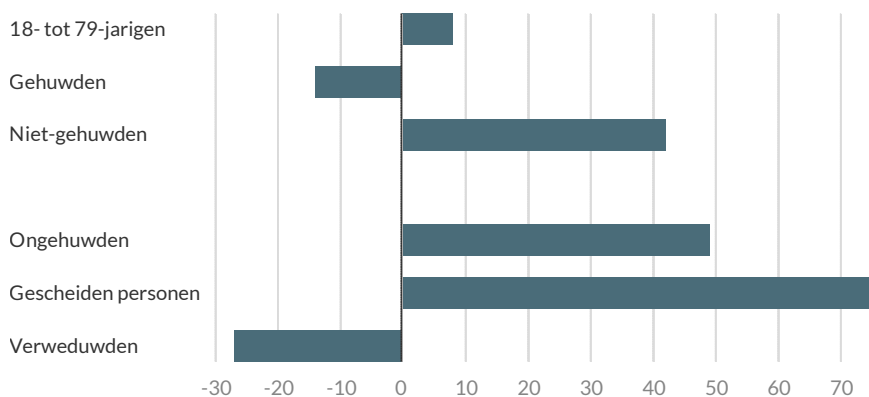
De betekenis van (de evolutie van) het aantal huwelijken wordt duidelijker als we in rekening brengen hoeveel personen er zijn die 'in principe' kunnen trouwen. Het vrij stabiele aantal personen dat jaarlijks in het huwelijk trad in het Vlaamse Gewest in de voorbije jaren (figuur 1) vond plaats in de context van een groeiend aantal personen dat 'in principe' kon trouwen of hertrouwen. We laten hierbij even buiten beschouwing dat er, zoals hoger vermeld, ook wordt gehuwd met partners die niet in het Vlaamse Gewest wonen.

De potentiële huwelijkskandidaten zijn de ongehuwden, de gescheiden personen en de weduwnaars en weduwes; samen vormen zij de groep van niet-gehuwden. In deze studie beperken we de groep potentiële huwelijkskandidaten tot de leeftijdsgroep van 18 tot 79 jaar omdat na deze leeftijd amper wordt gehuwd. Ter illustratie: in 2017 waren in het Vlaamse Gewest 370 van de 48.572 bruiden en bruidegoms 70 jaar of ouder. De groep met een ongekende burgerlijke staat wordt hier niet meegerekend tot de huwelijkskandidaten.

In het Vlaamse Gewest nam in de periode van 2000 tot 2017 de omvang van de groep niet-gehuwden van 18 tot 79 jaar toe met 42% (figuur 8). Deze toename is vooral terug te brengen tot een toename van het aantal gescheiden personen. Door het toenemende aantal echtscheidingen sinds de jaren 1970 (Corijn, 2016, 2019) is de groep die uit de echt gescheiden was en (voorlopig) uit de echt gescheiden bleef, toegenomen met 86%. Door het uitstel en/of afstel van een eerste huwelijk nam de groep ongehuwden

Figuur 8. Bevolking van 18 tot tot 79 jaar, per burgerlijke staat

Vlaams Gewest, % verandering tussen 2000 en 2017

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

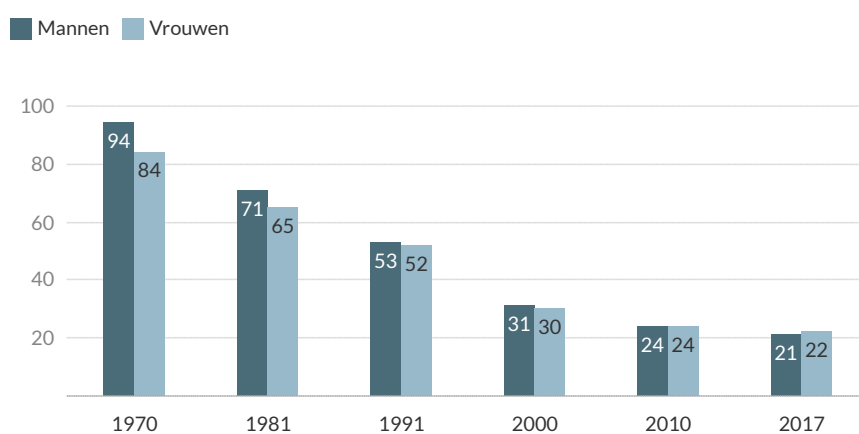
met bijna 50% toe (Corijn, 2015). Door de toenemende levensverwachting verkleinde de groep weduwnaars en weduwes met 27%. De groei en krimp van deze onderscheiden groepen geschiedde in de context van een toename van alle 18- tot 79-jarigen met 8% en van een daling van de gehuwden van deze leeftijd met 14%.

De kans op een huwelijk op jaarbasis wordt berekend voor de niet-gehuwden van 18 tot 79 jaar, apart voor mannen en vrouwen. De omvang van deze groep in een bepaald jaar wordt berekend als het gemiddelde van de omvang van die groep bij het begin (1 januari) en op het einde (31 december) van dat jaar (*halfjaarlijks gemiddelde*).

Per 1.000 niet-gehuwde mannen waren er in 2017 in het Vlaamse Gewest 21,5 die in het huwelijk traden. Per 1.000 niet-gehuwde vrouwen traden er 21,7 in het huwelijk (figuur 9). Er waren bij de 18- tot 79-jarigen ongeveer 9.000 meer niet-gehuwde mannen dan niet-gehuwde vrouwen.

Figuur 9. Huwelijkskans bij 18- tot 79-jarigen

Vlaams Gewest, 1970-2017, aantal huwelijken per 1.000 niet-gehuwden

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

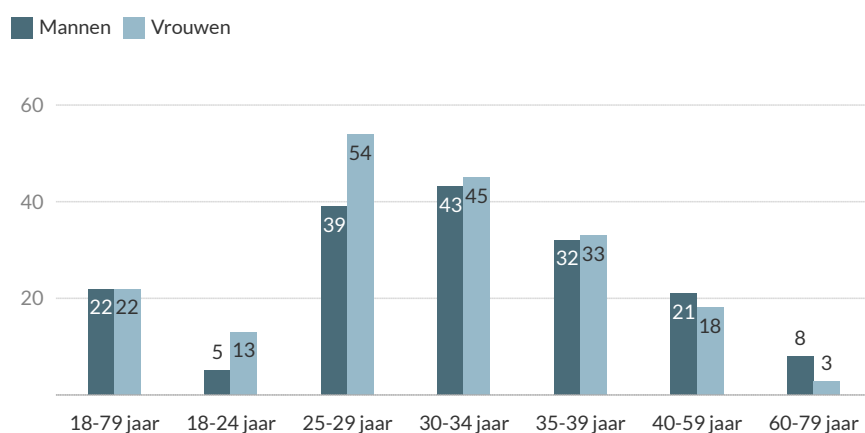
De daling van de huwelijkskans startte in de jaren 1970. In 1970 huwden er 93,5 mannen en 83,5 vrouwen per 1.000 niet-gehuwde mannen/vrouwen. In 1981 waren er dat nog respectievelijk 71,9 en 65,3. De daling zette zich sterk door in de jaren 1980 en 1990 (Corijn, 2015). Sinds 2000 liggen deze cijfers rond of onder de 30 en is de daling minder sterk (figuur 9).

Omdat huwelijken op jaarbasis eerder 'zeldzame' gebeurtenissen zijn (ongeveer 50.000 personen treden in het huwelijk op een groep van ongeveer 2,3 miljoen niet-gehuwde 18- tot 79-jarigen in het Vlaamse Gewest), kan het aantal huwelijken van jaar tot jaar vrij sterk schommelen. Dit is zeker zo als gekeken wordt naar bepaalde leeftijdsgroepen of op een lager administratief niveau, bijvoorbeeld per gemeente. Daarom wordt soms gewerkt met het gemiddelde van het aantal huwelijken in 3 opeenvolgende jaren (*driejaarlijks gemiddelde*) om de jaarlijkse schommelingen uit te vlakken.

In de periode 2015-2017 was de globale kans om te huwen voor mannen en vrouwen vrijwel identiek: 21,7 per 1.000 niet-gehuwde mannen en 21,9 per 1.000 niet-gehuwde vrouwen. Hun kans was verschillend op jongere leeftijd en op latere leeftijd. Op jongere leeftijd hadden vrouwen een grotere huwelijkskans; op latere leeftijd hadden mannen een grotere huwelijkskans (figuur 10).

Figuur 10. Huwelijkskans bij 18- tot 79 jarigen, naar geslacht en leeftijd

Vlaams Gewest, 2015-2017, aantal huwelijken per 1.000 niet-gehuwden

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

2.2 HUWELIJKSKANSEN PER BURGERLIJKE STAAT

Er zijn doorgaans iets meer niet-gehuwde mannen dan vrouwen in de leeftijdscategorie van 18 tot 79 jaar. Maar de aard van hun niet-gehuwd zijn is anders. Er waren in 2017 in het Vlaamse Gewest meer ongehuwde (nooit-gehuwde) mannen (864.000) dan vrouwen (701.000). Daarnaast waren er meer gescheiden vrouwen (292.000) dan gescheiden mannen (246.000) alsook meer weduwes (153.000) dan weduwnaars (45.000).

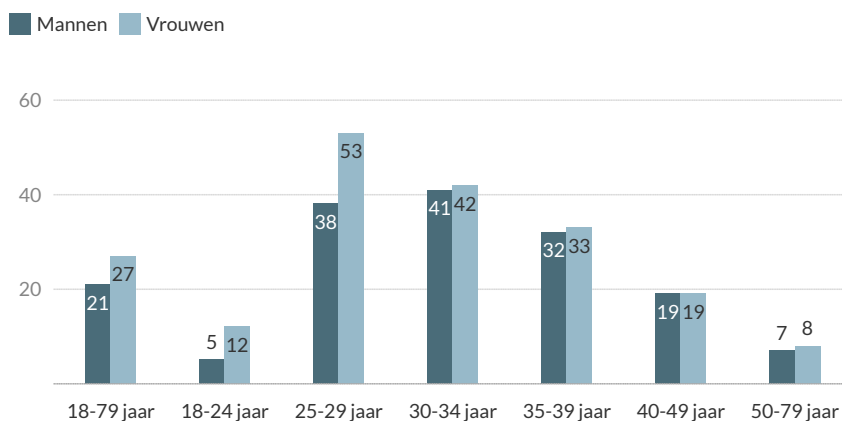
De kans op een huwelijk als ongehuwde (ongeacht de burgerlijke staat van de partner) wordt berekend door het aantal ongehuwde mannen (vrouwen) die trouwden in de periode 2015-2017 te delen door het aantal ongehuwde mannen (vrouwen) van 18 tot 79 jaar in diezelfde periode.

De kans om in het Vlaamse Gewest in 2015-2017 te huwen was groter voor ongehuwde vrouwen (26,8 per 1.000) dan voor ongehuwde mannen (21,4 per 1.000) (figuur 11). In tegenstelling tot de huwelijkskans voor alle niet-gehuwden (zie 2.1.1.) treedt hier dus wel een verschil op tussen mannen en vrouwen.

Er huwden in de periode 2015-2017 per 1.000 ongehuwde mannen en vrouwen van 25 tot 29 jaar respectievelijk 38,5 mannen en 53,4 vrouwen. Ook op jongere leeftijd was de huwelijkskans voor mannen kleiner dan die voor vrouwen (5,3 versus 12,4 per 1.000). Als late twintigers hadden mannen bijna evenveel kans om te huwen dan als jonge dertigers. Bij vrouwen hadden late twintigers de hoogste huwelijkskans. Vanaf de leeftijd van 30 jaar verschilde de huwelijkskans voor ongehuwde mannen en vrouwen niet sterk van elkaar. Op de leeftijd van 50 tot 79 jaar huwden er per 1.000 ongehuwden nog bijna 8 mannen en 8 vrouwen voor het eerst.

Figuur 11. Huwelijkskans voor ongehuwden bij 18- tot 79-jarigen

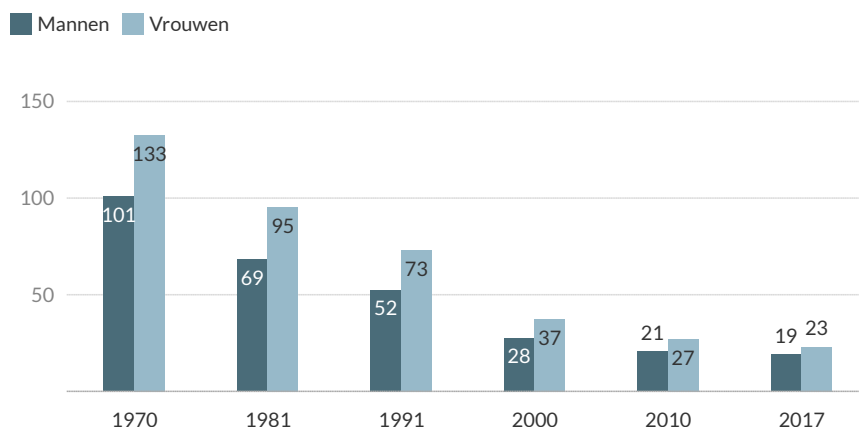
Vlaams Gewest, 2015-2017, aantal ongehuwden die huwen per 1.000 ongehuwden

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

Figuur 12. Kans op eerste huwelijk bij 18- tot 79-jarigen

Vlaams Gewest, 1970-2017, aantal eerste huwelijken per 1.000 ongehuwden

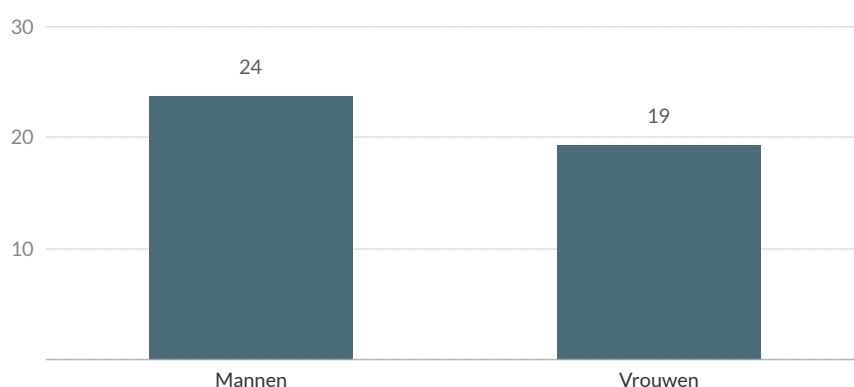
Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

In 1970 waren er 100 eerste huwelijken (huwelijk van 2 ongehuwde partners) per 1.000 ongehuwde mannen en 133 eerste huwelijken per 1.000 ongehuwde vrouwen van 18 tot 79 jaar. Dit aandeel daalde vooral in de jaren 1970. Het daalde verder in de jaren 1980 en 1990 (Corijn, 2015). Sinds 2000 zijn deze aandelen lager dan 40 en is de daling minder sterk (figuur 12).

De kans op een hertrouw als gescheiden persoon (ongeacht de burgerlijke staat van de partner) wordt berekend door het aantal gescheiden mannen (vrouwen) die hertrouwen in de periode 2015-2017 te delen door het aantal gescheiden mannen (vrouwen) van 18 tot 79 jaar in diezelfde periode.

De kans om in 2015-2017 in het Vlaamse Gewest als gescheiden persoon te hertrouwen was groter voor gescheiden mannen (23,7 per 1.000) dan voor gescheiden vrouwen (19,4 per 1.000) (figuur 13). Niettegenstaande er in die periode gemiddeld genomen meer gescheiden vrouwen (288.000) dan mannen (243.000) waren, was de hertrouwkans voor mannen dus groter dan voor vrouwen. Dit heeft onder meer te maken met de geringere kans om als gescheiden vrouw opnieuw met een partner te gaan samenwonen, zeker als gescheiden vrouw met inwonende kinderen (Vanassche e.a., 2013).

Figuur 13. Huwelijkskans voor gescheiden personen bij 18- tot 79-jarigen
Vlaams Gewest, 2015-2017, aantal gescheiden personen die huwen per 1.000 gescheiden personen

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

Er zijn geen cijfers voorhanden om de kans op hertrouw van gescheiden personen per leeftijdscategorie te berekenen.

Er zijn bijzonder weinig weduwnaars en weduwes die hertrouwen (figuur 4), daarom gaan we niet in op hun huwelijkskansen (Corijn, 2012).

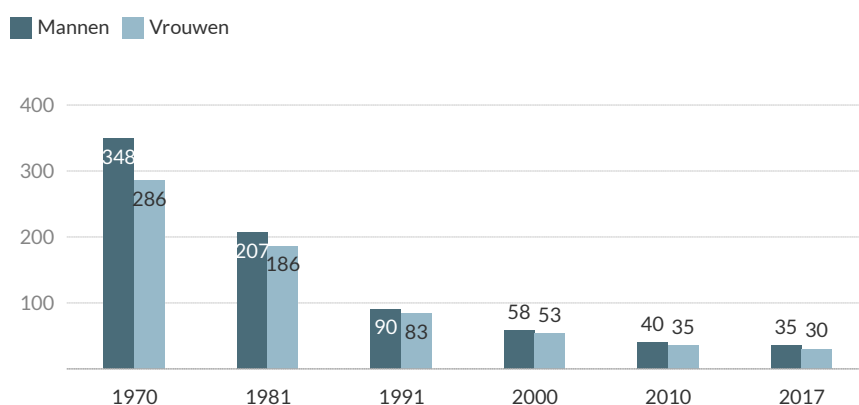
Bij volgende huwelijken is doorgaans minstens 1 gescheiden partner betrokken (figuur 3). Het aantal volgende huwelijken per 1.000 gescheiden personen daalt in het Vlaamse Gewest al sinds de jaren 1970. In 1970 waren er 348 volgende

huwelijken per 1.000 gescheiden mannen en 286 volgende huwelijken per 1.000 gescheiden vrouwen van 18 tot 79 jaar. De daling zette zich verder in de jaren 1980 (Corijn, 2015).

Eenmaal het aandeel onder de 60 lag, was de daling geringer (figuur 14). Hertrouwen is dus steeds minder een optie geworden na een echtscheiding. Ongehuwd samenwonen is het alternatief geworden (Corijn, 2013, 2017).

Figuur 14. Hertrouwkans bij 18- tot 79-jarigen

Vlaams Gewest, 1970-2017, aantal volgende huwelijken per 1.000 gescheiden personen

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

2.3 REGIONALE VERSCHILLEN IN HUWELIJKSKANSEN

De keuze voor een huwelijk of kans op een huwelijk is niet overal even groot. In deze paragraaf belichten we de verschillen in huwelijkskansen binnen het Vlaamse Gewest, tussen de Belgische gewesten en tussen de landen van de Europese Unie. We splitsen de kansen niet op per geslacht zoals in paragraaf 2.1. Daarom berekenen we niet het aantal huwelijken, maar het aantal huwende partners (2 partners per huwelijk) per 1.000 niet-gehuwden van 18 tot 79 jaar. Het gaat om de huwelijken die in een bepaalde plaats (gemeente, gewest, land) werden gesloten en niet-gehuwden van diezelfde plaats. Het gaat dus niet altijd om de effectieve woonplaats van beide partners die in het huwelijk treden. Aangezien veel partners een tijd ongehuwd samenwonen vóór hun huwelijk is hun huwelijksplaats en verblijfsplaats doorgaans dezelfde.

2.3.1 VERSCHILLEN BINNEN HET VLAAMSE GEWEST

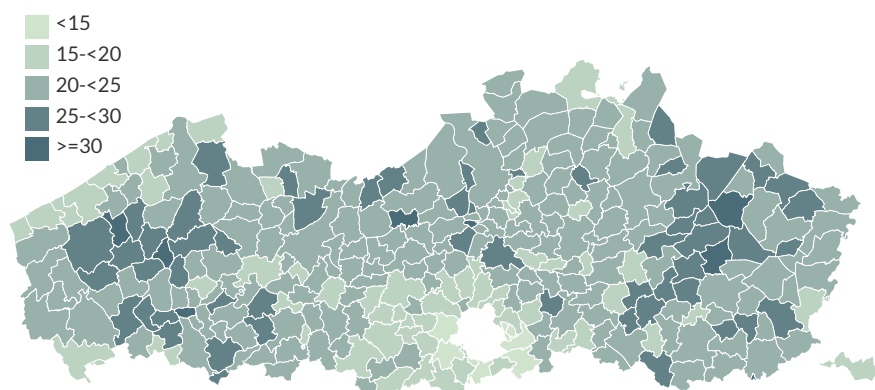
Verschillen tussen gemeenten

In 2015-2017 bedroeg de huwelijkskans in het Vlaamse Gewest 21,9 huwenden per 1.000 niet-gehuwden (van 18 tot 79 jaar). Naargelang van de gemeente varieerde deze kans van 10 per 1.000 tot 35 per 1.000 (kaart 1)¹. Lagere huwelijkskansen kwamen vooral voor in de Vlaamse Rand rond Brussel en in enkele kustgemeenten. Hogere huwelijkskansen zijn vooral te vinden in enkele West-Vlaamse en Limburgse gemeenten. Deze verschillen weerspiegelen onder meer de verschillen in leeftijdsopbouw van de niet-gehuwden van 18 tot 79 jaar per gemeente. In gemeenten met relatief meer oudere ongehuwde, gescheiden en verweeduwde inwoners liggen de huwelijkskansen lager, omdat oudere personen minder vaak in het huwelijk treden.

Verschillen tussen centrumsteden en provincies gestandaardiseerd naar leeftijd

Kaart 1. Huwelijkskans bij 18- tot 79-jarigen

Gemeenten van Vlaams Gewest, 2015-2017, aantal huwenden per 1.000 niet-gehuwden

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

Omdat de kans op een huwelijk varieert met de leeftijd (figuur 10) en omdat de leeftijdsopbouw van gebieden varieert, is het aangewezen de huwelijkskansen te standaardiseren naar leeftijd. De bevolking van gemeenten, arrondissementen, provincies, gewesten en landen heeft doorgaans niet een identieke opbouw naar leeftijd. Er zijn bijvoorbeeld 'jongere' gebieden (met veel kinderen en jongere mensen) en 'oudere' gebieden (met veel 60-plussers). Bij het vergelijken van huwelijkskansen per gebied moet men dus rekening houden met de verschillen in leeftijdsopbouw

¹ De gemeente Herstappe met 1 huwelijk per jaar en ongeveer 80 inwoners wordt buiten beschouwing gelaten.

van de (risico)bevolking per gebied. Standardisatie voor leeftijd is een techniek om het vertekend effect van de verdeling naar leeftijd op de huwelijkskans weg te werken (Pelfrene, 2010). We standaardiseren de huwelijkskansen naar leeftijd voor de 13 Vlaamse centrumsteden en voor de 5 Vlaamse provincies zonder hun centrumsteden.

De leeftijdsopbouw van de niet-gehuwden van 18 tot 79 jaar varieerde in de periode 2015-2017 in en buiten de centrumsteden van het Vlaamse Gewest (zie Bijlage 1). Zo had Genk en de provincie West-Vlaanderen zonder zijn centrumsteden meer jongere huwelijkskandidaten dan andere centrumsteden en provincies. De centrumstad Oostende alsook de provincie West-Vlaanderen zonder centrumsteden had meer oudere huwelijkskandidaten dan de andere centrumsteden en provincies.

Door indirecte standardisatie wordt per centrumstad/provincie zonder centrumsteden het geobserveerde aantal huwelijken vergeleken met het aantal huwelijken dat zou verkregen worden wanneer de leeftijdsspecifieke huwelijkskansen gelijk zouden zijn aan deze van de bevolking in het Vlaamse Gewest. De verhouding van het geobserveerde aantal huwelijken en het verwachte aantal huwelijken in een centrumstad/provincie zonder centrumsteden schat correcter in of er meer of minder wordt gehuwd in dit gebied dan gemiddeld in het Vlaamse Gewest omdat verschillen naar leeftijdsopbouw zijn weggewerkt. Als deze verhouding gelijk is aan 1 dan betekent dat dat het waargenomen aantal huwelijken gelijk is aan het verwachte aantal. Een verhouding kleiner dan 1 betekent dat het waargenomen aantal kleiner is dan het verwachte aantal. Een verhouding groter dan 1 betekent dat het waargenomen aantal groter is dan het verwachte aantal. Bij een verhouding kleiner of groter dan 1 kan deze worden uitgedrukt in een %. Het gaat dan om het percentage meer of minder huwelijken dan verwacht.

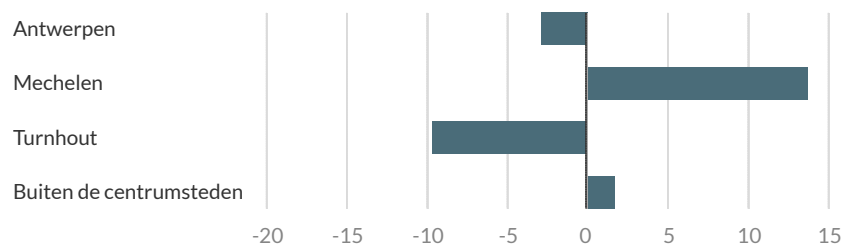
In de periode 2015-2017 lag de huwelijkskans buiten de centrumsteden (21,8 huwendes per 1.000 niet-gehuwden) lager dan in de 13 Vlaamse centrumsteden (22,5 per 1.000). Buiten de centrumsteden lag de huwelijkskans het hoogst in de provincie Limburg (25,0 per 1.000) en het laagst in de provincie Vlaams-Brabant (18,8 per 1.000). In de centrumsteden lag de huwelijkskans hoogst in Mechelen (26,1 per 1.000) en het laagst in Oostende (15,7 per 1.000).

Na standardisatie voor leeftijd is de huwelijkskans in de centrumsteden 5% lager dan verwacht. De huwelijkskans is groter dan verwacht in de provincies (zonder centrumsteden) West-Vlaanderen en Limburg. Ze is kleiner dan verwacht in de provincie Vlaams Brabant. Binnen de centrumsteden is de huwelijkskans groter dan verwacht in Mechelen, Sint-Niklaas en Genk. Ze is lager dan verwacht in Oostende en Gent.

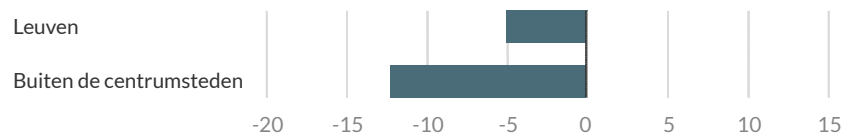
Figuur 15. Huwelijken gestandaardiseerd naar leeftijd bij 18- tot 79-jarigen

Provincies en centrumsteden van Vlaams Gewest, 2015-2017, geobserveerd/verwacht aantal huwelijken

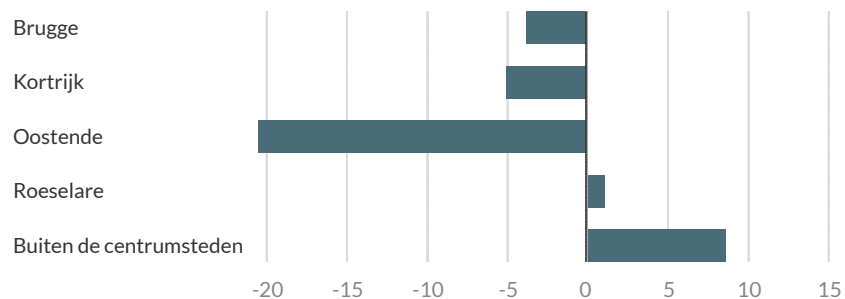
Provincie Antwerpen

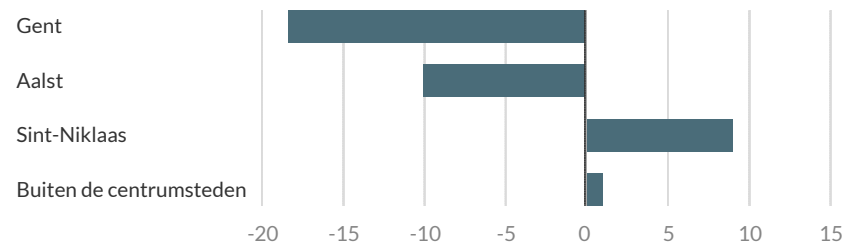
Provincie Vlaams Brabant

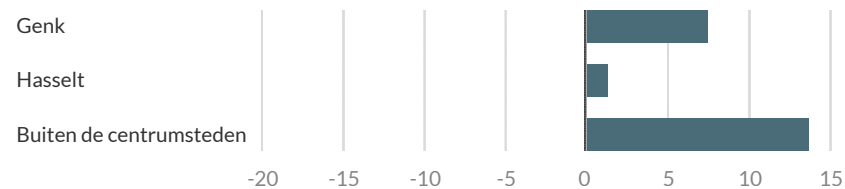
Provincie West-Vlaanderen

Provincie Oost-Vlaanderen

Provincie Limburg

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

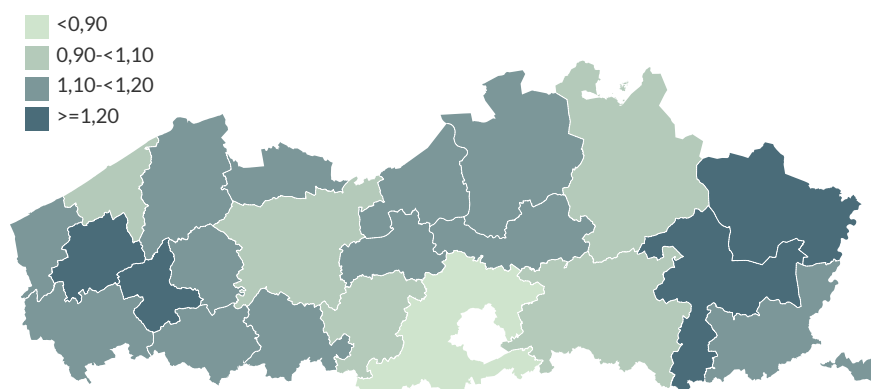
Verschillen tussen arrondissementen gestandaardiseerd naar leeftijd

Naargelang van het arrondissement varieerde in 2015-2017 de kans op een huwelijk van 17,2 per 1.000 niet-gehuwden (arrondissement Halle-Vilvoorde) tot 27,0 per 1.000 (arrondissement Diksmuide).

De leeftijdsopbouw van de huwelijkskandidaten verschilt ook per arrondissement (zie Bijlage 2). Zo heeft het arrondissement Tielt het meest jonge huwelijkskandidaten en de arrondissementen Oostende en Aalst het minst. Na standaardisatie voor leeftijd zijn er in het arrondissement Halle-Vilvoorde 11% minder huwelijken dan verwacht. In het arrondissement Diksmuide waren er 38% meer huwelijken dan verwacht. Ook in de arrondissementen Roeselare, Hasselt en Maaseik waren er meer huwelijken dan verwacht (kaart 2).

Kaart 2. Huwelijken gestandaardiseerd naar leeftijd bij 18- tot 79-jarigen

Arrondissementen van Vlaams Gewest, 2015-2017, geobserveerd/verwacht aantal huwelijken

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

2.3.2 VERSCHILLEN TUSSEN DE BELGISCHE GEWESTEN

De leeftijdsopbouw alsook de samenstelling naar burgerlijke staat van de bevolking in de 3 Belgische gewesten is vrij verschillend. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest woonden in de periode 2015-2017 binnen de groep huwelijkskandidaten van 18 tot 79 jaar bijvoorbeeld relatief minder 40- tot 79-jarigen dan in de 2 andere gewesten. Ook de samenstelling van de bevolking naar burgerlijke staat verschilde. In het Vlaamse Gewest woonden bijvoorbeeld in 2015-2017 relatief gezien minder ongehuwden dan in de 2 andere gewesten. Het Waalse Gewest kende het hoogste percentage gescheiden personen (zie Bijlage 3). Op de cijfers voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zit een foutenmarge omdat in dat gewest vooral

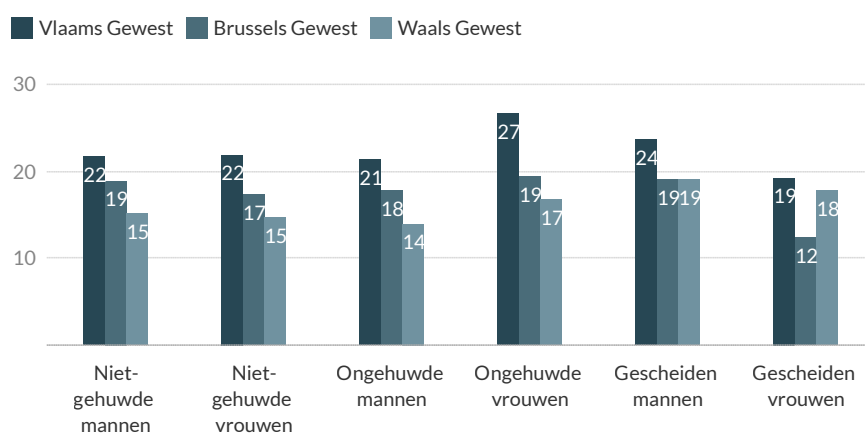
jongere inwoners een ongekende burgerlijke staat hebben. De groep met een ongekende burgerlijke staat werd in dit rapport niet meegerekend tot de huwelijkskandidaten.

De kans om te huwen als niet-gehuwde, als ongehuwde of als gescheiden persoon (in de leeftijdsgroep 18 tot 79 jaar) was in de periode 2015-2017 hoger in het Vlaamse Gewest dan in de 2 andere gewesten. In het Waalse Gewest waren deze huwelijkskansen het geringst (figuur 16).

Vlaamse ongehuwde vrouwen hadden de hoogste huwelijkskans (26,6 per 1.000). Gescheiden vrouwen uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest hadden de geringste huwelijkskans (12,4 per 1.000). In elk gewest was de huwelijkskans van ongehuwde mannen lager dan die van ongehuwde vrouwen en was de huwelijkskans van gescheiden vrouwen lager dan die van gescheiden mannen.

Figuur 16. Huwelijkskans bij 18- tot 79-jarigen

Belgische Gewesten, 2015-2017, aantal huwenden per 1.000 personen

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

De niet-gehuwde bevolking van de 3 gewesten heeft niet hetzelfde leeftijdsprofiel (Bijlage 2). Zo zijn er minder jonge ongehuwde en meer oudere gescheiden personen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Na standaardisatie van de huwelijkskansen naar leeftijd van de Belgische bevolking wordt in het Vlaamse Gewest 7% meer gehuwd dan verwacht. In het Waalse Gewest werd 27% minder gehuwd dan verwacht. Het is gekend dat in het Waalse Gewest meer ongehuwd wordt samengewoond vóór of na een eventueel huwelijk dan in het Vlaamse Gewest (Corijn, 2017).

2.3.3 VERSCHILLEN TUSSEN EUROPESE LANDEN

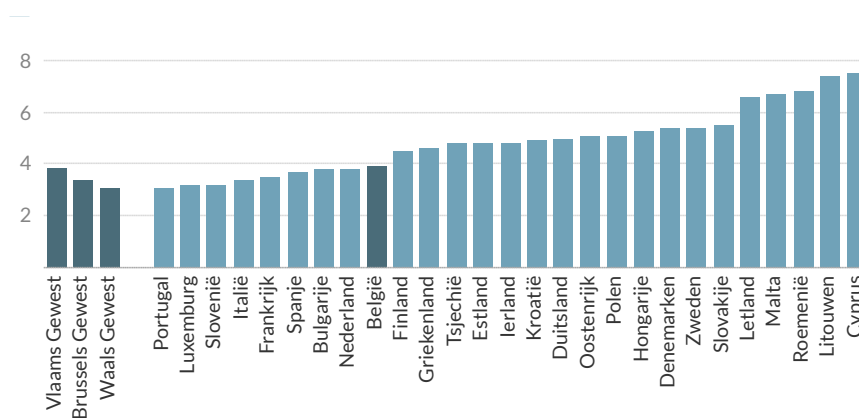
In de internationale statistieken wordt per land het aantal huwelijken per 1.000 inwoners vergeleken, ongeacht de opbouw van de bevolking in een land naar leeftijd en/of burgerlijke staat.

De meest recente cijfers betreffen de huwelijken in 2016. Voor België zijn er 2 cijfers voorhanden inzake het aantal huwelijken in 2016. Er is de som van het aantal huwelijken in de 3 Belgische gewesten en er is deze som vermeerderd met het aantal huwelijken van Belgen gesloten in het buitenland. In de 3 Belgische gewesten samen waren er in 2016 3,5 huwelijken per 1.000 inwoners; vermeerderd met de huwelijken van Belgen gesloten in het buitenland gaat het om 4 huwelijken per 1.000 inwoners (figuur 17). Binnen België lagen deze huwelijkscijfers hoger in het Vlaamse Gewest dan in de 2 andere gewesten.

In 2016 behoorde België binnen de Europese Unie tot de groep landen waar er eerder weinig werd gehuwd: 4 of minder huwelijken per 1.000 inwoners (figuur 17). In Portugal, Slovenië en Luxemburg werd het minst gehuwd. In Letland, Malta en Roemenië, maar vooral in Litouwen en Cyprus, werd relatief gezien het meest gehuwd.

Figuur 17. Huwelijkscijfer

Belgische gewesten en EU-landen, 2016, aantal huwelijken per 1.000 inwoners

Noot: geen cijfer beschikbaar voor Verenigd Koninkrijk.

Bron: Eurostat voor EU-landen, Statbel voor Belgische gewesten, bewerking Statistiek Vlaanderen

BESLUIT

Het jaarlijkse aantal huwelijken bleef in het Vlaamse Gewest de voorbije jaren nagenoeg gelijk. Dit hangt onder meer samen met de mogelijkheid om het samenwonen met een partner ook te regelen via een wettelijke samenwoning. Een derde van de huwelijken van 2017 werd voorafgegaan door een periode van wettelijk samenwonen.

Anno 2017 is het huwelijk in het Vlaamse Gewest voornamelijk een verbintenis tussen een man en een vrouw (97%), tussen 2 ongehuwden (66%), tussen 2 partners woonachtig in het Vlaamse Gewest (90%) en tussen 2 Belgen (86%), die gesloten wordt rond de leeftijd van 30 jaar.

De kans op zowel een eerste huwelijk als op een volgend huwelijk is de voorbije decennia in het Vlaamse Gewest sterk gedaald. De voorbije jaren is die daling afgeremd.

Binnen het Vlaamse Gewest wordt meer gehuwd in West-Vlaanderen en in Limburg. In het Vlaamse Gewest wordt vaker gehuwd dan in de andere Belgische gewesten. Vergeleken met de landen van de Europese Unie behoort het Vlaamse Gewest inzake huwelijkscijfer tot de groep met minder huwelijken.

LITERATUURLIJST

Corijn, M. (2005). *Huwen, uit de echt scheiden en hertrouwen in België en in het Vlaamse Gewest. Een analyse op basis van Rijksregistergegevens*. Brussel: CBGS-Werkdocument, 5.

Corijn, M. (2012). *De sluiting en ontbinding van een eerste, tweede en derde huwelijk. Een analyse op basis van Rijksregistergegevens*. Brussel: Studiedienst Vlaamse Regering, SVR-Webartikel 1.

Corijn, M. (2013). *Ongehuwd samenwonen na een echtscheiding in Vlaanderen*. Brussel: Studiedienst Vlaamse Regering, SVR-Webartikel 3.

Corijn, M. (2015). *Dalende huwelijkskans en echtscheidingskans in het Vlaamse Gewest*. Brussel: Studiedienst Vlaamse Regering, SVR-St@ts 8.

Corijn, M. (2016). *Het Vlaamse en Belgische echtscheidingscijfer: evolutie, positionering, verklaringen en gevolgen*. Brussel: Studiedienst Vlaamse Regering, SVR-Verkenning 4.

Corijn, M. (2017). *Gehuwd of ongehuwd samenwonen met een partner en/of kinderen. Trends, vooruitzichten en beleidsimplicaties in het Vlaamse Gewest*. Brussel: Studiedienst Vlaamse Regering, SVR-Verkenning 1.

Corijn, M. (2019). *Echtscheidingen en echtscheidingskansen in het Vlaamse Gewest*. Brussel: Statistiek Vlaanderen, Rapport 2019/2.

Pasteels, I., Corijn, M. & Mortelmans, D. (2012). *Voorhuwelijks samenwonen: een vergelijking tussen intacte en niet-intacte huwelijken in Vlaanderen. Relaties en Nieuwe Gezinnen, 2*.

Pasteels, I., Lodewijckx, E. & Mortelmans, D. (2013). Gezinstransities in de levensloop van mannen en vrouwen. In: Corijn, M. & Van Peer, C. (red.), *Gezinstransities in Vlaanderen*. Brussel: Studiedienst Vlaamse Regering, SVR-Studie 2, 37-72.

Pelfrene, E. (2010). *Standaardisatie van een statistische waarneming voor één of meerdere kenmerken*. Brussel: Studiedienst Vlaamse Regering, SVR-Methoden en Technieken 1.

Vanassche, S., Corijn, M., Sodermans, A.K. & Matthijs, K. (2013). *Gezinstrajecten van ouders en kinderen na een (echt)scheiding*. In: Corijn, M. & Van Peer, C. (red.). *Gezinstransities in Vlaanderen*. Brussel: Studiedienst Vlaamse Regering, SVR-Studie 2, 73-108.

MEER INFORMATIE OVER BRONNEN

Zie voor meer gegevens over huwelijken in het Vlaamse Gewest:
Statistiek Vlaanderen: <https://www.statistiekvlaanderen.be/huwelijken>
Statbel: <https://statbel.fgov.be/nl/themas/bevolking/huwelijken-en-echtscheidingen/huwelijken>

Tot 2015 werden de huwelijksstatistieken door het Belgische Statistiebureau Statbel opgesteld op basis van formulieren van de burgerlijke stand Model II zoals voorgeschreven door het Koninklijk Besluit van 26 augustus 1966. Dit formulier werd ingevuld door de dienst burgerlijke stand van de gemeente waar het huwelijk werd gesloten en vervolgens doorgestuurd naar de regionale gegevensverzamelingscentra van de Algemene Directie Statistiek (nu Statbel genoemd), alwaar de gegevens elektronisch werden opgeslagen. Al die gegevens werden daarna op federaal niveau samengevoegd om een statistiek van gebeurtenissen op te maken die alle huwelijken omvat die in Belgische gemeenten voor een ambtenaar van de burgerlijke stand zijn gesloten. In het buitenland gesloten huwelijken werden dus in deze statistiek niet meegerekend, evenmin als de huwelijken die op het Belgische grondgebied werden gesloten door ambtenaren van de burgerlijke stand die een extraterritoriaal statuut genieten.

In 2015 werd door de Algemene Directie Statistiek een nieuwe huwelijksstatistiek opgesteld met gebruikmaking van het Rijksregister van de natuurlijke personen (RR). In het kader van de administratieve vereenvoudiging werd het huwelijksformulier afgeschaft. Vanaf 2016 is dit de enige huwelijksstatistiek die nog beschikbaar is. In de nieuwe statistiek worden de talrijke huwelijken die in het buitenland plaatsvinden waarbij 1 of 2 in België woonachtige personen betrokken zijn, mee opgenomen en worden de weinige huwelijken van niet in België woonachtige personen buiten beschouwing gelaten.

De nieuwe statistiek wordt opgesteld door gebruikmaking van de informatie 'burgerlijke stand' (informatietype (IT) 120) van het RR. De IT 120 registreert alle veranderingen inzake burgerlijke stand van in het RR ingeschreven personen. Door het gecontroleerd selecteren van alle veranderingen die leiden tot de staat van 'gehuwd' en door ze vervolgens 2 per 2 met elkaar te combineren kan, indien die veranderingen slaan op dezelfde gebeurtenis, een statistiek worden opgemaakt waarin alle huwelijken zijn opgenomen ongeacht de plaats waar ze zijn gesloten (een Belgische gemeente, een consulaat of een ambassade, in het buitenland), voor zover minstens 1 van de 2 echtgenoten op het ogenblik van de gebeurtenis een ingezetene was in België. De vele huwelijken, die wel in het RR geregistreerd staan maar waarbij de 2 echtgenoten geen ingezetenen waren op het ogenblik van hun huwelijk, blijven buiten beschouwing.

Een eerste huwelijk is een huwelijk tussen 2 vooraf ongehuwde echtgenoten. Als één van beiden of allebei niet meer ongehuwd waren, dan krijgt het huwelijk een rangnummer hoger dan één. De echtgenoten van wie de burgerlijke staat vóór het huwelijk onbekend is, worden uitdrukkelijk als zodanig vermeld in de tabellen, maar voor de berekening van de gemiddelde leeftijd naar rangnummer van het huwelijk worden ze samengevoegd met de vooraf ongehuwde echtgenoten.

Statbel publiceert statistische reeksen over de wettelijke bevolking. Die gegevens zijn gebaseerd op het Rijkregister van de natuurlijke personen en geven de stand van de bevolking weer op 1 januari van het kalenderjaar, zoals – mits bijkomende controles door Statbel – kan worden afgeleid uit de inschrijvingen in het bevolkingsregister (Belgen en buitenlanders die gemachtigd zijn tot vestiging in België) en het vreemdelingenregister (buitenlanders die toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan 3 maanden in België voor bepaalde of onbepaalde duur). Bepaalde categorieën buitenlanders (bijvoorbeeld diplomatiek en consulair personeel) zijn vrijgesteld van inschrijving in de bevolkingsregisters. In sommige gevallen kunnen zij op eigen vraag wel ingeschreven worden. Enkel in dat geval worden zij meegerekend in de bevolkingscijfers.

Bij publicaties herleidt Statbel de categorieën van de burgerlijke staat tot de categorieën: gehuwd, gescheiden en weduwstaat. De categorie ongehuwd, niet gekende burgerlijke staat en alle andere categorieën (vermoedelijk huwelijk, geannuleerd huwelijk, verstoten, polygamie,...) worden samengevoegd. Statistiek Vlaanderen behoudt echter een categorie 'overig' voor de niet-gekende burgerlijke staat en de overige codes.

BIJLAGEN

Bijlage 1. Leeftijdsopbouw niet-gehuwden van 18 tot 79 jaar

Provincies zonder centrumsteden en centrumsteden, Vlaams Gewest, 2015-2017, driejaarlijks gemiddelde, in %

	18-24 JAAR	25-29 JAAR	30-39 JAAR	40-59 JAAR	60-79 JAAR	AANTAL 18-79 JAAR
PROVINCIES ZONDER HUN CENTRUMSTEDEN						
Antwerpen	22,4	12,7	18,7	29,6	16,5	412.100
Vlaams Brabant	22,5	11,9	18,3	30,5	16,7	354.206
West-Vlaanderen	23,2	12,6	17,0	27,8	19,4	285.166
Oost-Vlaanderen	21,8	12,3	19,1	29,8	17,0	374.282
Limburg	22,5	13,1	19,3	28,5	16,6	241.455
Subtotaal	22,4	12,5	18,5	29,4	17,2	1.667.208
CENTRUMSTEDEN						
Antwerpen	18,3	14,3	20,3	28,8	18,2	190.779
Mechelen	20,2	14,7	20,5	27,8	16,8	31.410
Turnhout	19,3	12,6	18,1	31,1	18,8	16.091
Leuven	18,8	19,2	20,6	26,4	15,1	39.096
Brugge	20,0	12,3	17,3	30,3	20,1	45.299
Kortrijk	22,9	13,5	17,9	27,1	18,7	26.995
Oostende	16,4	10,5	15,6	31,3	26,2	29.139
Roeselare	23,0	13,5	18,2	28,0	17,3	20.764
Gent	17,9	18,0	22,3	26,5	15,3	110.985
Aalst	19,0	12,5	19,5	31,2	17,8	31.623
Sint-Niklaas	21,8	12,9	17,6	29,1	18,5	26.206
Genk	24,7	12,7	16,3	28,0	18,4	21.773
Hasselt	18,3	13,3	20,0	29,5	18,9	29.504
Subtotaal	19,2	14,6	19,7	28,5	18,0	619.663
Vlaams Gewest	21,6	13,1	18,9	29,1	17,4	2.286.871

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

Bijlage 2 Leeftijdsofbouw van niet-gehuwden van 18 tot 79 jaar
Arrondissementen van Vlaams Gewest, 2015-2017, driejaarlijks gemiddelde, in %

	18-24 JAAR	25-29 JAAR	30-39 JAAR	40-59 JAAR	60-79 JAAR	AANTAL 18-79 JAAR
Arr. Antwerpen	20,7	13,5	19,2	29,1	17,6	371.847
Arr. Mechelen	21,2	13,1	19,4	29,6	16,8	121.070
Arr. Turnhout	21,6	13,0	19,7	29,5	16,1	157.463
Arr. Hasselt	21,7	12,9	19,3	28,9	17,2	145.062
Arr. Maaseik	24,0	13,7	18,9	27,2	16,2	78.318
Arr. Tongeren	21,4	12,8	18,9	29,5	17,4	69.352
Arr. Aalst	19,8	12,2	19,9	31,0	17,1	104.449
Arr. Dendermonde	21,2	12,7	19,1	29,7	17,3	70.959
Arr. Eeklo	21,0	12,3	18,6	30,3	17,8	29.854
Arr. Gent	20,2	15,3	20,8	27,8	15,9	210.975
Arr. Oudenaarde	22,3	12,2	18,7	29,4	17,4	42.344
Arr. Sint-Niklaas	22,6	12,6	18,4	29,2	17,3	84.515
Arr. Halle-Vilvoorde	23,1	12,0	18,0	30,4	16,5	215.954
Arr. Leuven	21,0	13,5	19,2	29,8	16,5	177.348
Arr. Brugge	21,0	11,7	16,4	29,9	21,0	100.854
Arr. Diksmuide	24,3	13,4	17,8	26,7	17,7	16.544
Arr. Ieper	24,8	13,1	17,8	26,5	17,8	34.646
Arr. Kortrijk	23,8	13,7	18,2	26,9	17,4	96.365
Arr. Oostende	18,4	10,8	15,8	30,5	24,5	59.112
Arr. Roeselare	24,2	13,4	18,1	27,2	17,1	49.081
Arr. Tielt	25,2	13,6	18,2	26,4	16,6	28.756
Arr. Veurne	19,1	10,2	13,3	29,5	27,9	22.005
Vlaams Gewest	21,6	13,1	18,9	29,1	17,4	2.286.871

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

Bijlage 3. Niet-gehuwde bevolking naar burgerlijke staat en leeftijd
Belgische Gewesten, 2015-2017, driejaarlijks gemiddelde, in %

	18-24 JAAR	25-29 JAAR	30-39 JAAR	40-59 JAAR	60-79 JAAR	AANTAL 18-79 JAAR
VLAAMS GEWEST						
Ongehuwd	31,7	18,9	24,5	20,3	4,5	1.552.057
Gescheiden	0,1	0,9	9,3	59,8	29,9	534.277
Verweduwd	0,0	0,1	0,7	15,4	83,8	200.537
Niet gekend	22,2	23,5	27,2	23,1	4,0	71.219
BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST						
Ongehuwd	26,1	18,8	25,2	24,1	5,8	327.170
Gescheiden	0,2	1,7	13,1	50,7	34,3	94.275
Verweduwd	0,0	0,1	1,3	18,8	79,8	26.907
Niet gekend	19,0	26,3	28,6	21,8	4,3	60.284
WAALS GEWEST						
Ongehuwd	30,0	18,9	24,6	22,3	4,1	995.881
Gescheiden	0,1	0,7	8,3	58,0	32,9	356.119
Verweduwd	0,0	0,1	0,7	17,7	81,5	128.924
Niet gekend	26,8	23,4	24,8	20,0	5,0	24.950

Bron: Statbel, bewerking Statistiek Vlaanderen

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever

Statistiek Vlaanderen
Havenlaan 88, 1000 Brussel

Auteur

Martine Corijn
martine.corijn@vlaanderen.be

Concept & grafische vormgeving

The Oval Office

Lay-out

Statistiek Vlaanderen

Depotnummer

D/2019/3241/278

Statistiek Vlaanderen
Havenlaan 88 bus 20
1000 Brussel
statistiekvlaanderen.be